

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.23/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 16.маја 2011. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на данашњи главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине **Снежана Станојковић,**
- оптужени **Савић, Ђилерџић и Јанковић,**
- са својим браниоцима адвокатима **Небојшом Милосављевићем, Павловић Радованом и Небојшом Перовићем.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се на сагласан предлог странака, главни претрес ОДРЖИ.

Констатује се да је на позив суда, приступио сведок под псеудонимом «А», док је суд замолним путем преко Министарства правде БиХ извештен да сведок под псеудонимом «Б» на основу обављеног разговора са његовом мајком живи последњих шест година у иностранству, да има држављанство државе у којој живи, те да мајка изјављује да нема податке о месту боравка и контакт телефон сведока, да је сведок под псеудонимом «В» одбио да прими позив, јер се од сведочења у предмету «Грујић и други» осећа лоше, да је потресен, да не жели да се излаже стресу, да му је дијагностициран пострауматски синдром и да је доставио медицинску документацију преко Министарства.

Према овом извештају и сведок под псеудонимом «Г» је одбио да прими позив, будући да је лошег здравственог стања, да из истог разлога и Међународни кривични трибунал за бившу Југославију је одустао од његовог сведочења у предметима који су вођени у Хагу, да је и сведок под псеудонимом «Д» одбио пријем позива, чак и могућност да да исказ путем видеолинка, као и сведок под псеудонимом «Ђ», док је сведок под псеудонимом «З», чије је саслушање предвиђено за јуни месец, примио позив и прихватио да сведочи у суду у Београду, за 07. јуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још увек није добијена информација преко Службе за сведоке да ли сведок «Алфа» који живи у иностранству, прихвата да дође у суд и сведочи или евентуално то учини путем видеоконференцијске везе. О томе ћемо накнадно обавестити странке.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку саслуша сведок под псеудонимом «А».

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНИ «А»

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок "А": Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Ваши лични подаци исти као и прошли пут када сте сведочили?

Сведок "А": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок под псеудонимом «А» упозорен на дужност казивања истине и последице давања лажног исказа, након што је положио заклетву наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Ја ћу Вас молити да овде сада пред измењеним већем и новим странкама, прочитате текст заклетве. Да ли има ту, «заклињем се»?

Сведок "А": Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок "А": Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ви као сведок нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте се одговором изложили

тешкој срамоти, знатној материјалној штети или евентуалном кривичном гоњењу.

Ја знам да је прошло јако дуго времена и да сте Ви овде већ сведочили у претходном предмету, али ми овде сада имамо неке нове оптужене. Овде су оптужени Савић Горан, Ћилерџић Саша и Јанковић Дарко за злочине на локалитетима на којима су били затворени Муслимани у мају и јуну 1992. године у Зворнику. Један од локалитета је и Дом културе Челопек у коме сте се Ви, према стању у списима, налазили и били затворени, па ћу Вас ја сада молити због начела непосредности поступка да Ви нама прво укратко испричате како је дошло до тога да Ви доспете у тај Дом, шта Вам се тамо дешавало и да нам кажете, ако се сећате, ко су ти људи који су Вам чинили зло, да ли се сећате њихових надимака и да ли можете сада, након овог протеча времена, ипак да нам кажете, да ли се сећате ко Вам је шта урадио, не само Вама, него и људима који су били са Вама, будући да сте већ давали изјаве. Прво ћу Вас питати, да ли остајете при оним изјавама које сте дали пред Трибуналом, затим овде предамном као председником већа и колегиницом као чланом већа.

Сведок "А": Остајем из тог предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите ако Вам је лакше и спустите мало тај микрофон. Изволите.

Сведок "А": Јесте, лакше ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, укратко онај период од Дивича, шта се дешавало тамо, како је то дошло да Ви будете, да кренете ван, па да Вас затворе.

Сведок "А": Око 26. маја 1992. године потрпани смо у аутобусе, као идете, возимо вас на слободну територију са Дивича. И кренули су аутобуси су кренули према Власеници, међутим, горе смо дошли, не знам ни до ког дела тачно, више не могу ни да се сјетим. Горе смо преноћили ту ноћ у аутобусима. Ујутру смо кренули поново назад према Зворнику и из Зворника према Тузли се кренуло и заустављени су аутобуси на Црном Врху изнад Зворника, уствари, између Зворника и Калесије. Ту смо били, не знам, неких пар сати и враћени смо поново за Зворник на аутобуску станицу у Зворнику, где су мушкарци, речено нам је да изађемо из аутобуса и одведени смо на стадион Фудбалског клуба «Дрине». Ту је било оно одвајање старијих мушкараца и дјеце. Одатле су нас одвезли, одвукли, уствари, пјешке смо отишли са стадиона у стари суд у Зворнику где смо смјештени били. Уствари, није стари суд него зграда «Новог извора» фирме.

Ту смо били, сада не могу више тачно да се сјетим колико дана и одатле смо потоварени и идемо, возе нас као у сабирни центар. Међутим одвежени смо у Дом културе у Челопеку. То је било, сада не могу да се сетим, око 01. јуна, тако некако, не могу тачно датума да се сјетим више, јер, једноставно, не желим више ни да се сјећам тога, ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас прекинем, када кажете одведени, ко то све ради, ко вас води, ко вас спроводи у Дом што вас воде?

Сведок "А": То је била полиција нека, полиција, оно маскирна, полиција нека је била и било је оно доста њих у маскирним униформама. Сада да ли је то полиција, да ли војска, на неким је било оних ознака полиције, на неким није било, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ту на том списку са псеудонимима, као што га и Ви имате, имамо и неке људе који су били припадници тог резервног састава полиције, па да ли можда Вам нешто говори то? Да ли сте уопште познавали било кога од тих који су Вас спроводили или који су Вас после чували?

Сведок "А": Не могу да се сјетим, уствари, нисам, нисам познавао ти који су нас и на стадиону и са стадиона одвезли до Дома културе у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта се сада дешава, довозе Вас у Дом, шта Ви ту сада?

Сведок "А": У Дому смо смјештени, затворени, ето као чекаћемо неку размјену и почело је можда након пар дана, почело је долазити до тог долажења те некакве војске, малтретирања, претресања, одузимања новца, ко је шта имао уза се, злато, тако, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то одмах почиње или?

Сведок "А": Па након пар неких дана, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама нешто одузето?

Сведок "А": Па нешто мало новца сам имао уза се, ништа више, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте то предали?

Сведок "А": Па предали смо ту у тој сали, била је кутија где смо морали и избацити све из џепова, значи ништа није смело у џеповима остати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од вас имао оружје када сте кренули то према Тузли?

Сведок "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви од кућа својих кренули?

Сведок "А": Од кућа кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко тражио оружје у Дому од тих војника који су почели да долазе?

Сведок "А": Не сјећам, није нико, једноставно нисмо ни имали, оно, уствари, тражено је ко има оружје код куће закопано, ово, оно, у Дому културе, ми смо претрешени, морали смо све од себе одбацити, малтене, ни чешаљ у џепу ниси смио имати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била ситуација да неко можда каже, имам оружје кући, па да га воде, да га врате, нешто у том смислу?

Сведок "А": Верујте да не могу да се сјетим више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко страдао, чега се Ви сећате у том смислу, у том периоду док сте били, колико дуго сте били?

Сведок "А": Колико смо дуго? Ми смо били у Челопеку око мјесец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неке ситуације да сте Ви присуствовали, значи нас интересује, било непосредна, било посредна сазнања, значи да ли сте чули од некога или после видели накнадно да је неко рањен, убијен, повређен?

Сведок "А": Био сам цијело вријеме ту, ту сам био цијело вријеме и када су извођени напоље и када су претучени били и враћани унутра, неки се нису ни вратили унутра. Био сам присутан ту и када је било и ударање и малтретирање и одсецање дјелова тела и стрељање када је било. Оно, што се могло видети, јер ниси смео главе подићи, глава је морала бити строго сагета испред. Оно што се могло, да кажем, преко ока видјети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у досадашњим сведочењима, нарочито пред хашким истражитељима доста детаљно описивали и те људе који су долазили, односно њихове надимке. Да ли се сада сећате тих надимака?

Сведок "А": Сјећам се нешто надимака, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам испричајте и да ли се сећате шта су они радили, када су долазили?

Сведок "А": Па има ето, сада ћу рећи, има, «Зокс», «Торо», «Пуфта», «Репић», то су им били надимци. Сада не могу више ни да се сјетим тих надимака, јер долазило је, да не кажем сваки дан, неко је други долазио, неки се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ови које сте сада поменули, како су изгледали, да ли се сећате?

Сведок "А": Не могу да се сјетим више, то је прије двадесет година било, не бих се могао сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви те њихове надимке чули?

Сведок "А": Па они су се између себе дозивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то били неки људи са Вашег подручја или?

Сведок "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нега?

Сведок "А": Не. Углавном су ја мислим били Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему сте то закључили?

Сведок "А": Па по говору, по ријечнику, по нагласку, по акценту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли говорили можда неки град, да ли су помињали одакле су?

Сведок "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада сазнали одакле су они?

Сведок "А": Нисам се ни трудио да сазнам. Знам само за овог «Репића» да је он био из Ваљева, одакле је био, чини ми се тако око Ваљева. Јер, кажем, једноставно ја не желим више ни да се сјећам тога и настојим што више да то заборавим. Не волим ни у друштву, ни са ким од ових својих што су

били са мношћом ту, не волим да разговарам о томе, јер подсјећа ме на ружно, на лоше. Мислим, нисам више ни доброг здравственог стања, мало су и живци, није мало, мало више су и живци попустили и тако и онда не желим више да се сјећам тога ни да расправљам, да разговарам о томе. Ето ово је сада и замолио бих суд ако може више да ме не позива ни на један предмет, замолио бих, јер једноставно не желим више да се подсјећам на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте када сте последњи пут сведочили, то је било у јулу 2006. године рекли да је сигурно да сте много боље сећали када сте давали изјаву хашким истражитељима, мислим на појединости, на детаље шта сте видели, шта се дешавало и тако даље. Ту сте доста детаљно причали и о неким догађајима за Бајрам. Да ли се сада сећате, шта се десило Бикић Дамиру, шта се десило Бикић Шабану, шта се десило Заиму Пезеровићу, Атлић Хасану, Атлић Алији?

Сведок "А": Јесте, сјећам се тога свега. То је било премлаћивање, ударање, убијање, малокалибарка пушка, не знам како се зове сад, по оном оригиналу. Знам, конкретно Бикић Дамиру је пуцао у уста из малокалибарске пушке те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок "А": Душан ја мислим, ја мислим да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Душан био сам тада или је био још са неким?

Сведок "А": Не, увијек су долазила двојица, тројица, кажем Вам, не могу више ни да се сјетим тих свих детаља, јер на крају, кажем Вам, прошло је тих скоро двадесет година. Не трудим се више ни да се сјећам тога, једноставно не желим да се сјећам тога више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате за Бајрам, колико је људи смртно страдало?

Сведок "А": Не сјећам се више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок "А": Не могу се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, да ли су сви страдали на исти начин, од пушке или од можда хладног оружја или од неког другог оружја?

Сведок "А": Нису сви страдали од пушке, било је и од хладног оружја. Ја мислим да је Шабан Бикић исто, њега је ножем гађао и ножем га је, ја мислим и убио. Пезеровић Заим, њега су премлатили, оно, премлатили и заклан је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклан?

Сведок "А": Да. А више, стварно не могу више ни да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о некоме ко је углавном радио ножем. Да ли се сада сећате ко је то био, ко је само био наоружан ножем?

Сведок "А": Не могу да се сјетим више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Говорили сте и о неком специфичном догађају том приликом, да су на бину изведени неки рођаци и да су терани на неке блудне радње или тако нешто.

Сведок "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, ко је то наредио, ко је изашао том приликом, да ли можете да нам кажете?

Сведок "А": Не могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте да је Шабану Бикићу ножем један од њих забио нож у срце?

Сведок "А": Гађан је ножем, на бини је стајао, гађан је ножем, па му касније пришао и забио му нож.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се више ко је то урадио?

Сведок "А": Не, не могу се стварно, ја не могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте да је неком одсечен полни орган?

Сведок "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате име тог оштећеног?

Сведок "А": Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај преживео?

Сведок "А": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао?

Сведок "А": Ефендић Зулкарнеин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате ко му је то учинио? Да ли сте Ви то видели или сте чули?

Сведок "А": Видео сам само када су га натјерали да тај дио тела, одсеченог, да стави у уста и да поједе. Међутим, он то није појео, па су натјерали другог човека који је то појео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте причали да је то «Пуфта» урадио, да га је тукао, не, за Фикрета Јахијагића, пардон, за Фикрета Јахијагића сте исто то причали.

Сведок "А": Да му је одсјечен полни орган?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок "А": Не, не, ја то нисам рекао, јер је само једном човјеку одсјечен полни орган, колико ја знам, колико се сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ефендићу?

Сведок "А": Да, једном момку је одсјечен прст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ефендићу?

Сведок "А": Да, а то за Јахијагића, то нисам ја рекао да му је одсјечен полни орган, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То стоји у овој изјави хашким истражитељима.

Сведок "А": Не, то нисам рекао сигурно за Јахијагића, јер знам да је Ефендићу само одсјечен полни орган, овом је одсјечен прст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су рекли и други.

Сведок "А": Одсјечен прст и знам коме је одсјечено ухо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

Сведок "А": Енес, презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко му је то урадио?

Сведок "А": Госпођо судинице, стварно се више не могу сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је жив Енес?

Сведок "А": Није, ја мислим да није, они су остали, њих је двадесет и нешто остало у Зворнику после Челопека, када су нас пребацили у Зворник, као на лијечењу, а ми што нисмо били израђавани, нас су пребацили у сабирни центар у Батковић. Е сада, и не знам за Енеса, уствари, не зна се ништа још за њих, јер ја кажем, ја живим на другом мјесту, нисам тамо и неке информације и не могу да, једноставно ме и не интересују неке информације, живим свој живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А имате ту један псеудоним «Г», немојте му име прочитати. Да ли се сећате да се њему нешто десило карактеристично?

Сведок "А": Јесте, сјећам се. Њега су изболи ножем по мишићима у ногу, зато што је играо фудбал, био је фудбалер, добар фудбалер је био, али то нису, ја мислим да су то људи из подручја Зворника, неко ко га је познавао, он га је избо ножем и рекао као «нећеш више никада фудбал играти».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели када се то десило?

Сведок "А": Ране смо, само смо видели ране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не знате ко?

Сведок "А": Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше мишљење?

Сведок "А": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели тренутак када му се то догодило?

Сведок "А": Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете за Бајрам се не сећате колико је људи убијено. А шта се десило са телима тих оштећених?

Сведок "А": Тела оштећених, они су, дошли су камион, комби некакав и неки су момци који су били ту, утоварили и међу њима је један, уствари, двојица мислим да су отишла двојица или тројица, не могу да се сјетим, да их истоваре и та двојица, тројица нису се више вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били присутни и да ли сте видели како је дошло до тога да баш ти изађу? Да ли је њих неко звао или су се они јавили сами или како, ти што се после нису вратили?

Сведок "А": Нисам сигуран, нисам сигуран да ли су их позвали или су се сами јавили, нисам стварно сигуран сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте тада 1996. године када сте сведочили пред истражитељима, да је «Репић», тај Душан «Репић» потписао неки папир, неку цедуљу са именима, да се он потписао?

Сведок "А": Направљен је списак, тражио је да се направи, чини ми се да је тражио да се направи списак побијених људи и он се потписао на тај папир. Е сада, ја мислим да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, да ли је било неких ситуација да сте морали да се тучете међусобно?

Сведок "А": Јесте, било је тих ситуација, сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је до тога долазило?

Сведок "А": Чини ми се да су, да ли су двојицу браће натерали да, не могу сада тачно да се сјетим, или су двојицу неких, знам да је било да се ударају, углавном рукама и то, нису им дали никакве предмете, чини ми се, да би се ударали тим предметима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви лично нисте видели ту ситуацију када је ухо одсечено овом Енесу?

Сведок "А": Не, Чикарић Енес, не. Знам само, сјећам се када му је дао да га поједе, па није могао да га поједе, па му је располовио на два дјела, тако је чини ми се било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То за ухо причате?

Сведок "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не сећате ко је тај био што му је дао?

Сведок "А": Не, не могу више да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте поменули четири надимка. Има ли још можда неки надимак кога се можда сећате? Та четири надимка, да ли су то неки људи за које Ви мислите да је то једна група или, доживљавате их као једну, неку хомогену групу или као неке случајне људе ту, који су се ту спојили или дошли тако? Јесу они више пута долазили у том саставу или не?

Сведок "А": Душан је долазио, знао је долазити сам, а ово у овој екипи је био, сада кажем екипа, био је «Зокс», «Пуфта», «Торо», сад не могу више ни да се сјетим, кажем, не могу да се сјетим. Они су углавном долазили заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко ту од људи отишао у неку размену?

Сведок "А": Јесте, само не могу да се сјетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имена, добро. Тога сте се сећали, та имена, рекли сте да су били Омер Бикић, Јакоб Тухчић, Мурат Муратовић и Хасо Бојић.

Сведок "А": Хасо Бојић. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су они отишли у размену?

Сведок "А": Па, ја мислим, сада, половином маја, половином маја, јер они су отишли у размену, прије него што смо ми из Челопека пребачени у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда би то био јуни, ако сте ви око 01. јуна дошли?

Сведок "А": Уствари, јуна, јуна, у праву сте, јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били од 01. јуна до када, отприлике, месец дана?

Сведок "А": До 01. јула, били смо петнаест дана у старом затвору у Зворнику и од 15. јула смо пребачени у Батковиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Батковиће на размену?

Сведок "А": Да, не у размену, у сабирни центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сабирни центар?

Сведок "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте Ви још остали у том Батковићу?

Сведок "А": Скоро годину дана, 21.07.1993. године смо размењени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А том приликом када се на бини дешавало то, овде у оптужници стоји да је «Пуфта» или «Репић» наредио да на бину Дома изађу неки очеви и синови, да врше орални секс међу собом, да ли сте Ви то гледали или сте чули да се то десило?

Сведок "А": Мало сам и гледао оно, што се могло видјети испод ока, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало, како сте се Ви осећали тада?

Сведок "А": Престрашени, престрашени, једноставно престрашени, сваки дан сте били у грчу, да не кажем, од јутра до сутра је било и пјевање и ударање и малтретирање и како ћете се осјећати, не осјећате се лијепо сигурно, не можете се лепо осјећати, престрашено, стално престрашени, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, шта се десило Атлић Хасану и Атлић Алији?

Сведок "А": Атлић Хасану тражили су му новац, пошто је он оно таксиста био, њему су тражили паре, он је извођен напоље, премлаћиван. Да ли су га водили, да ли је ишао кући да да новац, нешто се тога не сјећам. Знам да је ишао да нађе неки новац, сада не могу да се сетим тачно ко. Атлић Алија, он је, ја мислим, он је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ти људи били униформисани, ова четворица која сте поменули?

Сведок "А": Углавном носили су или маскирне панталоне и горе су неке мајице имали на себи, никада оно да кажем комплетна униформа да је била на њима, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред истражитељима сте говорили и шта се десило Шабану Бикићу, да је неко пришао и забио му нож у срце, да је оставио у тој рани, да је Шабан покушао да ишчупа нож. То су нам и други неки сведоци причали, на који начин се то убиство десило, па да му је тај поново забио нож између кључне кости. Да ли можете сада из сећања да извучете ту ситуацију?

Сведок "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли се сећате неке ситуације везане лично за Вас, овде сте исто помињали нешто да Вам је Душан претио да

Вас неће убити вечерас него сутра, па да Вам је нешто дошао па да имате неке ожилке и даље.

Сведок "А": Да, имам, имам ожилке. Ево ту на носу, иза уха, један је био на стомаку, али тај на стомаку се не примети више тај ожилјак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Како је дошло до тих повреда?

Сведок "А": Па то је било оно премлаћивање у ствари, били смо скинути да не кажем до голе коже, само у доњем вешу смо остали и онда је било премлаћивање, ударање и почео је, ишао је од реда до реда, били смо постројени у сад дал у једну или у двије колоне и дошао је поред мене и ножем ме засекао ту на носу и иза уха, овде убо ме мало ножем и на стомаку је зарезао и каже «нећу те данас заклати нег сутра си каже први на реду, само да те забиљежим». Ето тога се сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до оног Видовдана када је «Репић» пуно људи побио да ли је ту прошао неки период мирнији или је то било у континуитету?

Сведок "А": Ма то је било у континуитету, ударање, премлаћивање, није било оно да кажем убијање од Видовдана отад није толико било убијања, у ствари уочи Видовдана јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок "А": Тад је он дошао и рекао каже « да запамтите Видовдан» и онда је било то убијање, стрељање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неког имена? Ко је све страдао том приликом за Видовдан?

Сведок "А": Ма сјећам се јашта. Знао сам сва имена, сад требало би времена да набројим све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете да дођете до мене? Станите ту, окрените се тамо и у првом реду имате три човека, погледајте да ли Вам је познат неко? Добро погледајте. Ову двојицу и овог трећег овде, да ли Вам неки лик нешто говори уопште из тог периода да ли може да Вам укаже на неког евентуално кога сте тамо виђали или не? Не можете је ли?

Сведок «А»: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите. Изволите питања тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Немате? Питања? Веће? Нема питања. Има ли још нешто можда чега се сећате?

Сведок "А": Не желим више да се сјећам уопште тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не желите?

Сведок "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте и да је, да су некеме, на претресу код мене 2006., да су некеме, да је Пуфта пробијао руке некеме ножем, да сте то видели.

Сведок "А": Јесам, то сам видео. Само не могу се сјетити коме тачно да је пробијено, знам да су једном момку неком шипком неком палицом

поломили прсте и то, то је на бини било, то се мало сјећам и исто једном комшији мислим да је он убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам колега, морам да испитам оптужницу. Изволите.

Сведок "А": Почео је пуцати, пуцао је једном у кољено из пиштоља, сад да ли је «Пуфта» или је «Торо».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Некоме је пуцао?

Сведок "А": Да, Изету Хацићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А тај сведок «Б» шта се њему десило, под псеудонимом «Б»?

Сведок "А": Њему су прсте поломили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прсте?

Сведок "А": Да. Њему су остали сад скупљени око руке, прсти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како је долазило до тога да ти људи улазе? Да ли сте ви били под кључем?

Сведок "А": Под кључем, она дупла врата жељезна на Дому културе, ланац се провлачио ту, закључавани смо били, стража је била испред. Стражари углавном су то старији људи, неки су били моје колеге које су радиле са мном у фирми, сад како су њих пуштали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате овог под псеудонимом «П»? Тај је био стражар под «П». Мислим да је умро сада у међувремену.

Сведок "А": Нешто не могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај је сведочио, био је ту стражар. А да ли знате тог «М»?

Сведок "А": Не. Ја се сјећам ове двојице, своје двојице колега што су радили са мном, не могу сада да се сјетим имена, да, радили су у фирми заједно са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте да су били, раније сте причали да су били Батић и овај један само да видимо.

Сведок "А": Ерић Миленко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миленко да.

Сведок "А": Јесте. И Милош, не могу да се сјетим презимена. То су ми колеге биле радне из фирме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из фирме где сте Ви радили?

Сведок "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се они понашали?

Сведок "А": Они су оно строго војнички се понашали, нису ни малтретирали никога ништа, они су оно да кажем свој посао одрађивали исто ко да су били у фирми некој, ето тако једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош Батић, Миленко Ерић, Горан Стојкић.

Сведок "А": Да то, они су долазили тај момак Горан Стојкић он је дошао само једна врата су била отворена, убацио нам је, чини ми се да је убацио кутију цигара, бацио, Милош је био мој школски друг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Милош је ли?

Сведок "А": Да, он је само дошао, погледао у нас и почео је плакат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли вам је неко пружао лекарску помоћ у том периоду?

Сведок "А": У Челопеку није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок «А»: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

Сведок "А": После у Зворнику јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

Сведок "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Слободни сте, можете да идете,

Сведок "А": Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Јанковићу, Ви сте хтели да неку одбрану изнесете, хоћете сада или? Не, морате да дођете микрофон.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Разговарао сам о томе са адвокатом, хтео сам да Вам се извиним, данас нисам тренутно спреман да то урадим. Хвала Вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес одложи.

Следећи се заказује за:

07. јуни 2011. године, са почетком у 09,30 часова

на коме ће бити саслушани сведоци под псеудонимом «З» и «Алфа».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ако се спремите тада Ви. Ја сам само хтела, не знам, заборавила сам да ли сам то већ раније рекла. Молила бих колеге, то не важи за вас двојицу него за колегу Перовића, да размотрите могућност да читамо исказе ових сведока који не помињу Вашег браћеника, значи то су сведоци Јовановић Зоран, Вуковић Мирослав, мислим не помињу непосредне радње, присуство није спорно, Којић

Радомир, Митровић Светислав, Станковић Милан, Лазаревић Сретен, Васиљевић Љубица ова докторка, онда имамо Буљубашић Јасну, која уопште не помиње, онда Ивановић Стеван, Јовић Цвијетко такође, значи, да не бисмо правили трошкове, Јовић Милорад и тако даље, и да би покушали да овај предмет приведемо крају. Да ишчитајте њихове исказе, видећете да ту нема неких ствари које се односе на непосредне радње извршења дела.

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Код свих нема, једино код овог Јовић Цвијетка ја мислим да има, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа непосредно, не знам сада, видећемо одбрана каква ће се мењати, Вашег браћеника.

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Само за 07. јуни «З» је сигуран 90% да кажем а «Алфа» је под знаком питања јер живи у иностранству је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте. «З» ће доћи, а овај видећемо. Довиђења.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА